

Voir Note explicative
See Explanatory Note
viz Vysvětlující poznámka
CZE

Numéro de dossier
File-number
Číslo spisu

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
EVROPSKÝ SOUD PRO LIDSKÁ PRÁVA

Conseil de l'Europe - *Council of Europe*
Strasbourg, France

Rada Evropy
Štrasburk, Francie

REQUÊTE
APPLICATION
STÍŽNOST

présentée en application de l'article 34 de la Convention européenne des Droits de l'Homme,
ainsi que des articles 45 et 47 du Règlement de la Cour

*under Article 34 of the European Convention on Human Rights
and Rules 45 and 47 of the Rules of Court*

podaná podle článku 34 Evropské úmluvy o lidských právech
a podle článků 45 a 47 Jednacího řádu Soudu

IMPORTANT: La présente requête est un document juridique et peut affecter vos droits et obligations.
This application is a formal legal document and may affect your rights and obligations.

UPOZORNĚNI: Tato stížnost je právní dokument a může ovlivnit Vaše práva a povinnosti.

I - LES PARTIES / THE PARTIES / STRANY

A. LE/LA REQUÉRANT/E / THE APPLICANT / STĚŽOVATEL

(Renseignements à fournir concernant le/la requérant(e) et son/sa représentant(e) éventuel(le))

(Fill in the following details of the applicant and the representative, if any)

(Vyplňte následující údaje o stěžovateli a případném zástupci)

1. Označení stěžovatele: **Ing. Milan Andrašík**
2. právnická osoba
3. Nationalité
Nationality
Státní příslušnost: česká
4. Profession
Occupation
Povolání: Živnostník
5. Date et lieu de naissance
Date and place of birth
Datum a místo narození: nar. 18.07.1951
6. Domicile
Permanent address
Trvalé bydliště
Slávičie chodníky 21
949 01 Nitra
Slovenská republika
7. **Tel. N°/Tel. č.** 00421 944 337628
8. Adresse actuelle (si différente de 6.)
Present address (if different from 6.)
Současná adresa (pokud jiná než v bodě 6.) ---
9. Nom et prénom du/de la représentant(e)*
*Name of representative**
Příjmení a jméno zástupce*
10. Profession du/de la représentant(e)
Occupation of representative
Povolání zástupce
11. Adresse du/de la représentant(e)
Address of representative
Adresa zástupce
12. Tel. N°/Tel. č. Fax N°/Fax č.

B. LA HAUTE PARTIE CONTRACTANTE

THE HIGH CONTRACTING PARTY

VYSOKÁ SMLUVNÍ STRANA

(Indiquer ci-après le nom de l'Etat/des Etats contre le(s)quel(s) la requête est dirigée)

(Fill in the name of the State(s) against which the application is directed)

(Uvedte stát/státy, proti kterému/kterým je Vaše stížnost podána)

13. Slovenská republika

* Si le/la requérant(e) est représenté(e), joindre une procuration signée par le/la requérant(e) en faveur du/de la représentant(e).

A form of authority signed by the applicant should be submitted if a representative is appointed.

Pokud je stěžovatel zastoupen, připojte plnou moc podepsanou stěžovatelem.

II - EXPOSÉ DES FAITS STATEMENT OF THE FACTS POPIS SKUTEČNOSTÍ

(Voir chapitre II de la note explicative)
(See Part II of the Explanatory Note)
(Viz Část II Vysvětlující poznámky)

I.

První dvoustupňový proces

1. Krajský soud v Bratislavě uznal rozsudkem sp. zn. 1 T 6/82 ze dne 22.9.1982 stěžovatele vinným trestným činem vraždy podle § 219 tr. zák., znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. a uložil mu podle § 219 tr. zák. za použití § 29 odst. 1 písm. a), b), odst. 3 a § 35 odst. 1 tr. zák. výjimečný úhrnný trest odnětí svobody ve výši 22 let.

Vina stěžovatele měla podle tohoto rozsudku spočívat v tom, že stěžovatel měl společně s dalšími spoluobviněnými dne 09.07.1976 asi ve 22:30 v Bratislavě poblíž Studentského domova Ľ. Štúra v Mlýnské dolině do osobního auta Fiat 125 P, SPZ NRA 15-76 násilím vtáhnout dvacetiletou studentku Lékařské fakulty UK Ludmilu Cervanovou a přes její odpor ji odvézt do bytu ve Varínské ul. č. 16 v Bratislavě, kam měli vniknout bez vědomí a souhlasu majitelky Anny Turčanové. V tomto bytě měli Ľ. Cervanovou proti její vůli násilím zadržovat, nutit pít alkohol a vykonat na ní proti její vůli a přes její odpor pohlavní styk. Poté se měli rozhodnout, že Ľ. Cervanovou usmrtí, aby nemohla oznámit policii, že byla znásilněna. Měli ji naložit do vozidla Fiat a odvézt do Kráľové u Sence, kde ji měli utopit v termálním jezírku, potom mrtvou vytáhnout a přenést k nedaleké řece Černá Voda, do které ji vhodili a kde měla být o pět dní později, dne 14.7.1976, nalezena.

2. Stěžovatel podal odvolání, které Nejvyšší soud SR zamítl usnesením sp. zn. 1 To 17/1983 ze dne 25.4.1983.

II.

Řízení u Nejvyššího soudu ČSFR

3. V roce 1990 podal generální prokurátor ČSFR ve prospěch stěžovatele stížnost pro porušení zákona, neboť měl za to, že přes rozsáhlé dokazování nebyly vyčerpány všechny možnosti k úplnému objasnění věci a ověření obhajoby obviněných, a že bylo rozhodnuto na podkladě neúplně zjištěného skutkového stavu. O stížnosti rozhodl Nejvyšší soud ČSFR rozsudkem sp. zn. 2 Tzf 5/90 ze dne 19.10.1990.
4. Nejvyšší soud ČSFR konstatoval, že obhajoba obviněných byla v některých případech bez jakéhokoliv prověření odmítnuta a důkazy, kterými mohla být ověřena, nebyly provedeny. Obhajoba byla apriorně považována za nevěrohodnou a odmítána. Podle zjištění Nejvyššího soudu ČSFR rozhodl Krajský soud v Bratislavě a následně i Nejvyšší soud SR o vině obžalovaných na podkladě nedostatečných skutkových zjištění.
5. Nejvyšší soud ČSFR uložil Krajskému soudu v Bratislavě, aby doplnil dokazování. Krajský soud nevyslechl svědky, kteří by potvrdili, že výše zmíněné vozidlo Fiat nebylo v kritické době v pojízdném stavu. Dále Krajský soud nedůvodně odmítl výsledky sester Sylvie a Lucie Cohenových, které měly potvrdit, že stěžovatel se kritického dne vrátil kolem půlnoci do svého bytu v Bratislavě-Lamači. Dostatečně nebyla prověřena výpověď hlavní svědkyně obžaloby MUDr. Viery Vozárové, která se však v době spáchání činu nacházela na vodáckém kursu v Revištském Podzámčí, více než 150 km od Bratislavy.

Ani místo činu nebylo dostatečně prokázáno. Ve spisech chybí výsledky hydrobiologického rozboru vzorků vody odebraných z řeky Černá Voda z r. 1976, k dispozici jsou pouze rozborů ze vzorků odebraných v r. 1981 z termálního jezírka. Vznikají tak pochybnosti o spolehlivosti dosavadního určení místa činu a o věrohodnosti důkazů, a vznikají pochybnosti o tom, zda pitevnímu nálezu neodpovídají více hydrobiologické poměry ze vzorků vody z řeky Černá Voda. Obdobně nebylo zjištěno ani místo únosu I. Cervanové. Rozpory ve výpovědích svědků nebyly odstraněny.

Dále existují i pochybnosti o identitě ženské mrtvoly nalezené v řece Černá Voda dne 14.7.1976. Zejména se jedná o stáří a o době setrvání nalezené mrtvoly. MUDr. Anna

Kalašová, která ohledávala mrtvolu jako první, určila stáří na 40 let, MUDr. Porubský na 20 let.

6. Nejvyšší soud ČSFR konstatoval, že výše citovaným usnesením Nejvyššího soudu SR a řízením, které předcházelo, byl porušen zákon v neprospěch stěžovatele, a toto usnesení Nejvyššího soudu SR a rozsudek Krajského soudu v Bratislavě zrušil. Nejvyšší soud ČSFR přikázal Krajskému soudu v Bratislavě věc k novému projednání a rozhodnutí.

III.

Druhý dvoustupňový proces, dovolací řízení

7. Nové projednání začalo dne 25.06.2002. Dne 20.01.2004 rozhodl Krajský soud v Bratislavě rozsudkem sp. zn. Z-2 1T 36/90 tak, že stěžovatel je vinen a to proto, že spáchal trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, odst. 2 tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., znásilnění podle § 241 odst. 1 tr. zák. a vraždy podle § 219 tr. zák. Stěžovatel byl odsouzen podle § 219 a § 35 odst. 1 tr. zák. ve znění platném v r. 1976 k trestu odnětí svobody v délce 13 let.
8. Krajský soud však neprovedl všechny důkazy tak, jak mu nařídil Nejvyšší soud ČSFR, což v důsledku velkého časového odstavu nebylo ani možné. Nezáskal analýzu vzorku vody, nebylo možné provést časový snímek cesty svědkyně Vozárové, nebylo možné provést vyšetřovací pokus ohledně možnosti dohlednosti v místě únosu. Svědkyně Vozárová na hlavním líčení dne 01.10.2002 vypověděla, že se skutku neúčastnila, protože byla na soustředění. Svou výpověď zdůvodnila tak, že jí vyšetřovatelé vyhrožovali.
9. Proti rozsudku Krajského soudu v Bratislavě ze dne 20.1.2004 podal stěžovatel odvolání k Nejvyššímu soudu SR. V červnu 2004 se podařilo objevit nové důkazy, a to v archivu Ministerstva vnitra v Levoči. Tam jsou vedeny pod číslem F/R-013, inventární jednotka 289, rok 1976. Jedná se zejména o výpovědi svědků, které nebyly připojeny k trestnímu spisu, ale odloženy ad acta. Nejvyšší soud SR se jimi odmítl

zabývat, ačkoliv to obžalovaný navrhoval, naposledy na veřejném zasedání o odvolání dne 13.12.2005.

10. Nejvyšší soud SR rozhodl dne 04.12.2006, tak, že rozsudek Krajského soudu v Bratislavě ze dne 20.01.2004, sp.zn. Z-2 1 T 36/90 zrušil ve výroku o trestu u stěžovatele a odsoudil jej k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 15 roků podle § 219 ve spojení s § 35 odst. 1 tr. zákona ve znění platného v roce 1976, a to aniž by se zabýval předloženými novými důkazy.

Nejvyšší soud SR konstatoval, že není potřeba se seznámit s dalšími novými důkazy, které navrhli obhájci, resp. není potřebné tyto důkazy provést, neboť důkazy, které už byly v minulosti v nezbytném rozsahu provedené a jenž tvoří ucelený řetěz, postačují na zjištění a prokázání skutkového stavu. Nejvyšší soud SR dále uvedl, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, o tom, že se obžalovaní dopustili protizákonného jednání, jak je uvedeno v bodech 1) až 4) skutkové věty. Dále také uvedl, že dospěl k závěru, že přiznání některých obviněných nebylo získané nezákonným způsobem.

11. Stěžovatel podal proti rozsudku NS SR ze dne 04.12.2006 sp.zn. 4 To 36/2004 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Bratislavě sp.zn. Z-2 1T 36/90 samostatné dovolání, v němž namítal, že napadnuté rozhodnutí NS SR vychází a je založené na důkazech, které nebyly provedené zákonným způsobem. Dále stěžovatel namítal to, že soud se nevypořádal se všemi důkazy, které existují (uložené v archívu v Levoči) a existovaly již v přípravném řízení. Stěžovatel poukázal na tu skutečnost, že soud nerespektoval ve svém postupu presumpci neviny, jakožto základní procesní zásadu, z které jednoznačně vyplývá, že v pochybnostech má být postupováno ve prospěch obviněného a to i v případě, že existuje i jen malá pochybnost. Stěžovatel v dovolání dále zpochybnil skutkové zjištění soudu týkající se jak nalezeného těla v řece Černá voda, tak místa činu (nedostatek výsledků hydrobiologické rozborů vzorku vody z řeky Černá voda z roku 1976). V závěru stěžovatel poukázal na to, že NS SR neprovedl všechny důkazy tak, jak mu nařídil NS ČSFR. Ze všech těchto důvodů se stěžovatel dovolával zrušení napadnutého rozsudku pro jeho nezákonnost.

Ostatní obžalovaní namítali ve společném dovolání jednak to, že provedení důkazů neproběhlo zákonným způsobem a dále pak závažné porušení práva na obhajobu. Poukázali taktéž na neprovedení všech důkazů NS SR tak, jak mu bylo nařízeno NS ČSFR.

12. Obžalovaní (vyjma stěžovatele) se v době před rozhodnutím Nejvyššího soudu SR ve věci sp. zn. 1 Tdo V 9/2007 obrátili na Ústavní soud SR, neboť se prostřednictvím ústavní stížnosti domáhali ochrany práva na spravedlivý proces, práva na nezávislý a nestranný soud a projednání věci bez zbytečných průtahů. Dále požadovali zrušení rozsudku NS SR sp.zn. 4 To 36/2004 ze dne 4.12.2006 a vrácení věci k dalšímu jednání a rozhodnutí.

Ústavní soud SR usnesením sp. zn. III. ÚS 276/08-30 z 24. září 2008 ústavní stížnost odmítl pro nedostatek pravomoci na její projednání a v daném čase pro zjevnou neopodstatněnost. V argumentaci Ústavní soud SR uvedl na str. 17 usnesení:

„Ústavní soud přezkoumal přílohy stížnosti (kopii podaného dovolání) a konstatuje, že povaha námitek stěžovatele uvedených v dovolání z 30. června 2007 podaném nejvyššímu soudu zjevně naplňuje danost dovolacího důvodu ve smysle ustanovení § 282 Trestního řádu (dovolací důvod podle § 371 odst. 1. písm. c) tr. řádu)

Ústavní soud je toho názoru, že existence uvedeného dovolacího důvodu ve spojení s § 377 tr. řádu zakládá pravomoc nejvyššího soudu věcně přezkoumat námitky stěžovatelů v rámci dovolacího řízení ve smyslu ustanovení § 384 tr. řádu. Z tohoto hlediska hodnotí ústavní soud stížnost jako předčasně podanou.“

13. Nejvyšší soud SR však usnesením sp. zn. 1 Tdo V 9/2007 rozhodl dne 01.06.2009 že, dovolání stěžovatele odmítá pro nenaplnění důvodu dovolání podle § 371 tr. řádu (§ 382 písm. c) tr. por.).

NS SR dospěl k tomuto uvedenému závěru i přes rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 276/08-30, v němž jak výše uvedeno ÚS SR dospěl k závěru, že dovolací důvod je naplněn a pravomoc NS SR k věcnému přezkoumání věci je tak dána.

NS SR zdůvodnil své odmítnutí tím, že obsah konkrétních uplatněných námitek, argumentů a právních názorů neodpovídá zákonnému vymezení některého z dovolacích důvodů podle § 371 odst. 1 tr. řádu a dodal, že dovolání jako mimořádný opravný prostředek neslouží k revizi skutkových zjištění soudů prvního a druhého stupně, a proto NS SR nemůže zkoumat a měnit správnost a úplnost zjištěného skutku.

III.

Řízení u Ústavního soudu

12. Stěžovatel spolu s ostatními odsouzenými po rozhodnutí NS SR ze dne 1.6.2009 podal dne 31.07.2009 k ÚS SR ústavní stížnost. Tuto ústavní stížnost doplnili o další argumenty dne 29.09.2009.

Stěžovatelé se opětovně prostřednictvím této stížnosti dovolávali vyslovení porušení jejich základních práv a svobod vyplývajících z Ústavy SR a Úmluvy a to v důsledku procesního postupu NS SR a KS v Bratislavě. Stěžovatelé namítali, že bylo postupem obou soudů porušeno jejich právo na spravedlivý proces, neboť v důsledku předběžné selekce důkazů a ignorace dalších navržených důkazů (svědčících ve prospěch stěžovatelů) ze strany NS SR, nemohl NS SR dospět k dostatečnému posouzení skutkového stavu a správně a zákonně rozhodnout. Zároveň znemožnil stěžovatelům vyjádřit se ke všem důkazům a přispěl tak k porušení principu rovnosti stran.

Stěžovatelé opětovně poukázali na extrémní procesní vybočení jak KS v Bratislavě, tak NS SR, kteří při svém rozhodování nerespektovali právní názor vyslovený ve věci NS ČSFR. Ten konstatoval, že skutkový stav věci nebyl dostatečně objasněný a na jeho objasnění nařídil provést určité důkazy, avšak ani jeden z nižších soudů tento pokyn nerespektoval a tudíž i po proběhlém druhém dvoustupňovém procesu zůstal stav nedostatečně objasněn. Stěžovatelé namítali dále nezákonnosti týkající se výsledků stěžovatelé a nesprávnou aplikaci právní normy při rozhodování o trestu.

13. Ústavní soud SR usnesením I.ÚS 480/2010-24 ze dne 14.12.2010 ústavní stížnost podle § 25 odst. 2 zákona o ústavním soudě odmítl.

IV.

Řízení u Ústavního soudu - odškodnění

14. V prosinci 2003 rozhodl Ústavní soud SR o ústavní stížnosti obžalovaného tak, že byla porušena základní lidská práva obžalovaného, zde stěžovatele, a to průtahy v řízení způsobenými orgány činnými v přípravném řízení, zejména vyšetřování. Ústavní soud SR na tomto základě přiznal obžalovanému finanční odškodnění.

**III - EXPOSÉ DE LA OU DES VIOLATION(S) DE LA CONVENTION ET/OU DES PROTOCOLES ALLÉGUÉE(S), AINSI QUE DES ARGUMENTS À L'APPUI
STATEMENT OF ALLEGED VIOLATION(S) OF THE CONVENTION AND/OR PROTOCOLS AND OF RELEVANT ARGUMENTS
UVEDENÍ NAMÍTANÝCH PORUŠENÍ ÚMLUVY A/NEBO PROTOKOLU/-Ů A PŘÍSLUŠNÝCH ARGUMENTŮ**

(Voir chapitre III de la note explicative)
(See Part III of the Explanatory Note)
(Viz Část III Vysvětlující poznámky)

15. Stěžovatel je přesvědčen, že postupem Ústavního soudu SR, Nejvyššího soudu SR a Krajského soudu v Bratislavě došlo k opakovanému porušení práva na spravedlivý proces podle **čl. 6 Úmluvy** v jeho konsolidované verzi interpretované judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Soudy Slovenské republiky takto porušily zejména některé zásady, které konstrukčně právo na spravedlivý proces tvoří:

- 1) zásada **umožnění přístupu k soudu** (obrácení se k soudu) je stěžejním základem spravedlivého procesu. Jestliže takto Nejvyšší soud ČSFR svým rozhodnutím ze dne 19. října 1990 umožnil v podstatě obnovu procesu, poskytl tak stěžovateli možnost uplatnit nové důkazy a nové soudní přezkoumání doplněného skutkového stavu (skutkových zjištění). Jednání Nejvyššího, resp. Krajského soudu v Bratislavě, resp. i Ústavního soudu SR, který činnost uvedených soudů schválil, znamená nenaplnění očekávání od spravedlnostní funkce soudní moci a znamená tedy její „odmítání“ „denegatio iustitiae“.
- 2) Zásada **umožnění přístupu k soudu** současně se **zásadou rozhodování soudu v přiměřené době**. O obnově řízení rozhodl NS ČSFR dne 19.10.1990. Neúměrně dlouhá doba vyšetřování znamenala opožděnou možnost přístupu k soudu a tím i možné znehodnocení nových aktuálních zjištění, které mohly prokázat nevinu stěžovatele. Neúměrně dlouhá doba také zapříčila nemožnost provedení některých důkazů, které by mohly prokázat nevinu stěžovatele.
- 3) zásada **rovnosti zbraní** v trestní procesu znamená pro spravedlivý proces ten požadavek, aby strana obžalovaná měla možnost vyhledat a použít veškeré důkazy,

kteří pomohou vyvrátit argumenty strany žalující (obžaloba). Zatímco tvrzení obžaloby jsou neomezená, tvrzení žalovaného podléhají diskrečnímu uvážení soudu předtím než budou uplatněny u soudu, neboť jen tak mohou konkurovat argumentům žalobce a dostat zásadě, v níž **tvrzení stojí proti tvrzení**. Se zásadou rovnosti zbraní úzce souvisí **zásada kontradiktornosti** zajišťující jak obžalobě, tak obhajobě možnost seznámit se s důkazy předloženými protistranou a vyjádřit se k nim.

Zásadě **rovnosti zbraní** pak v dané věci zcela odporuje takový postup Krajského soudu a Nejvyššího soudu SR, když provedly (umožnily) tzv. předběžnou selekci důkazů, v případě (v zásadě) obnoveného procesu, pak odmítnutí důkazů zjištěných v aktuální době (archivních), ale i důkazů obhajobou nově navrhovaných. Takovýto postup soudů odporuje i **zásadě kontradiktornosti**, neboť oběma stranám byla odebrána možnost se k navrhovaným důkazům jakkoliv vyjádřit.

Uvedený či obdobný postup obecných soudů je **neslučitelný s čl. 6 Úmluvy**, jak argumentováno např. v následujících rozhodnutích Evropského soudu pro lidská práva:

- v rozsudku ve věci Delcourt z roku 1970, A-11, je učiněn závěr, že: „spravedlnost řízení v sobě zahrnuje především princip „rovnost zbraní“, tj. princip, že **každá strana v procesu musí mít stejnou možnost hájit své zájmy a že žádná z nich nesmí mít podstatnou výhodu vůči protistraně**“;
- v rozsudku Brandstetter v. Rakousko z roku 1991, A-211 Soud vyjádřil, že trestní řízení musí být kontradiktorní a musí zajišťovat rovnost zbraní mezi obžalobou a obhajobou. Přičemž **jak obžalobě, tak obhajobě musí být dána možnost seznámit se s připomínkami nebo důkazy předloženými protistranou a vyjádřit se k nim**;
- v rozsudku ve věci Barbera z roku 1988, A-146, § 68 (spravedlivý proces) se zdůrazňuje, že Soudu přísluší rozhodnout o tom, zda napadené řízení posuzované jako celek bylo spravedlivé ve smyslu Úmluvy. Účelem článku 6 odst. 1 je mimo jiné uložit soudu (vnitrostátnímu) povinnost, aby **řádně prozkoumal podání, argumenty a důkazy předložené stranami, aniž by mu to bránilo zhodnotit, zda jsou relevantní pro jeho rozhodnutí**;

- z rozsudku ve věci Luedi z roku 1992, A-238, a rozsudku ve věci Schuler – Zraggen z roku 1993, A – 263, vyplývá, že Úmluva přisuzuje Soudu úlohu, která spočívá v prozkoumání, zda posuzované řízení jako celek, včetně předložených důkazních prostředků, bylo spravedlivé, přestože otázka přípustnosti důkazů je upravena především vnitrostátním právem a oceňování předložených důkazů přísluší vnitrostátním soudům;
- z rozsudku ve věci Vidal z roku 1992, A 235 – B, vyplývá závěr, že „úkolom Soudu je prozkoumat zda napadený proces, chápaný jako celek, byl spravedlivý, zejména pokud jde o důkazní řízení“

4) záruka **práva na obhajobu** znamená v trestním procesu pro obžalovaného hlavní naději, že budou vyhledány a navrženy důkazy v předchozím procesu neuplatněné nebo důkazy nové, doplňující skutková zjištění. Obhajoba tak garantuje uplatnění **důkazního břemene nevin** a v procesu obnoveném má tak mimořádnou odpovědnost. Jestliže takto postupem výše uvedených soudů nebylo možné uplatnit důkazy, pro něž Nejvyšší soud ČSFR na základě stížnosti pro porušení zákona prostor pro obhajobu otevíral, pak se postup soudů dostal do **extrémního nesouladu** s fundamentálním chápáním obhajoby. Aspektem presumpce nevin je také princip, že pochybnost svědčí obžalovanému (in dubio pro reo).

Jelikož konstatovaná neúplnost skutkových zjištění Nejvyšším soudem ČSFR nebyla následným procesním postupem soudů odstraněna, zůstaly o skutkovém stavu do dnešního dne značné pochybnosti. Za těchto okolností posoudil jak Krajský soud v Bratislavě, tak Nejvyšší soud SR znovu vinu obžalovaných. Podle stěžovatele se oba soudy takovýmto postupem dopustily bezprecedentního porušení **zásady in dubio pro reo**, stejně jako porušení **principu presumpce nevin**.

Uvedený či obdobný postup obecných soudů je **neslučitelný s čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy**, jak argumentováno např. v následujících rozhodnutích Evropského soudu pro lidská práva:

- v rozsudku ve věci Van Nechrlen a další v. Nizozemí z 1976, Série A č. 22 Soud konstatoval, že obecným pravidlem stanoveným článkem 6 odst. 3 písm.

d) Úmluvy, je že obžalovanému musí být dána náležitá příležitost, aby zpochybnil výpovědi svědků proti sobě a kladl jim otázky, a to buď v okamžiku jejich výpovědi nebo v pozdějším stádiu. Totéž Soud dovodil v rozsudku ve věci Perna v Itálie z roku 2001.

5) **zásada objektivit**y a **nestrannosti** soudu vyžaduje, aby zjištění na základě nichž soud rozhoduje, byla získávána zákonnými prostředky a transparentní činnosti orgánů činných v přípravném řízení. Jestliže takto soudy Slovenské republiky byly obhajobou informovány a z povahy projednávané věci ještě před revolučními a demokratickými změnami měly prokázánu zjevnou **neobjektivitou** především přípravného řízení trestního vedeného orgány SNB (ZNB) – nátlakové vyšetřovací metody, mnohočetně opakované výslechy stěžovatele (kolem 30 - ti v letech 1978 – 1980), nezákonné důkazy, výslechy bez přítomnosti obhájce,..., připustily tak **inkviziční charakter zajišťování důkazů, porušování práv obviněného** a tudíž **neobjektivitu následného řízení**.

16. V uvedené situaci vidí stěžovatel zcela **nepřijatelný postup, který konvaliduje extrémny postupu vyšetřování v režimu nezákonností a je tak mimořádným vybočením ze zásad a pojetí čl. 6 Úmluvy jako práva na spravedlivý proces.**

IV - EXPOSÉ RELATIF AUX PRESCRIPTIONS DE L'ARTICLE 35 § 1 DE LA CONVENTION
STATEMENT RELATIVE TO ARTICLE 35 § 1 OF THE CONVENTION
PROHLÁŠENÍ VE SMYSLU ČLÁNKU 35 ODS. 1 ÚMLUVY

(Voir chapitre IV de la note explicative. Donner pour chaque grief, et au besoin sur une feuille séparée, les renseignements demandés sous les points 16 à 18 ci-après)
(See Part IV of the Explanatory Note. If necessary, give the details mentioned below under points 16 to 18 on a separate sheet for each separate complaint)
(Viz Část IV Vysvětlující poznámky. V případě nutnosti uveďte pro každou jednotlivou stížnost informace požadované v bodech 16 až 18 na samostatném listě.)

17. Décision interne définitive (date et nature de la décision, organe - judiciaire ou autre – l'ayant rendue)

Final decision (date, court or authority and nature of decision)

Konečné rozhodnutí (datum a druh rozhodnutí, soud nebo jiný vydávající orgán)

usnesení Ústavního soudu SR čj. I. ÚS 480/2010-24 z 14.12.2010

18. Autres décisions (énumérées dans l'ordre chronologique en indiquant, pour chaque décision, sa date, sa nature et l'organe - judiciaire ou autre - l'ayant rendue)

Other decisions (list in chronological order, giving date, court or authority and nature of decision for each of them)

Další rozhodnutí (chronologický seznam s uvedením data, soudu nebo jiného orgánu a druhu rozhodnutí)

rozsudek Krajského soudu v Bratislavě sp.zn. 1 T 6/82 ze dne 22.09.1982

rozsudek Nejvyššího soudu SR sp.zn. 1 To 17/83 ze dne 19.04.1990

rozsudek Nejvyššího soudu ČSFR sp.zn. 2 Tzf 5/90 ze dne 19.10.1990

rozsudek Krajského soudu v Bratislavě sp.zn. Z 2 1T 36/90 ze dne 20.01.2004

rozsudek Nejvyššího soudu SR sp.zn. 4 To 36/2004 ze dne 04.12.2006

usnesení Ústavního soudu SR sp.zn. III. ÚS 276/08-30 ze dne 24.09.2008

usnesení Nejvyššího soudu SR sp.zn. 1 Tdo V 9/2007 ze dne 01.06 2009

19. Dispos(i)ez-vous d'un recours que vous n'avez pas exercé? Si oui, lequel et pour quel motif n'a-t-il pas été exercé?

Is there or was there any other appeal or other remedy available to you which you have not used? If so, explain why you have not used it.

Máte, případně měli jste k dispozici jiný prostředek nápravy, který jste nevyčerpali? Pokud ano, vysvětlete, proč jste jej nevyužili.

Jiný prostředek nápravy soudního rozhodnutí není v právním řádu Slovenské republiky v tomto případě k dispozici.

Si nécessaire, continuer sur une feuille séparée

Continue on a separate sheet if necessary

V případě nutnosti pokračujte na zvláštním listě

**V - EXPOSÉ DE L'OBJET DE LA REQUÊTE
STATEMENT OF THE OBJECT OF THE APPLICATION
POPIS PŘEDMĚTU STÍŽNOSTI**

(Voir chapitre V de la note explicative)
(See Part V of the Explanatory Note)
(Viz Část V Vysvětlující poznámky)

20.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, ve kterých lze podle stěžovatele spatřovat porušení čl. 6 odst. 1) a odst. 3) Úmluvy o lidských právech a základních svobodách, se stěžovatel domnívá, že postupem soudů Slovenské republiky byla porušena jeho základní lidská práva.

Stěžovatel se proto domáhá, aby Evropský soud pro lidská práva:

1. konstatoval **porušení čl. 6 Úmluvy**, a to postupem Ústavního soudu SR, Nejvyššího soudu SR a Krajského soudu v Bratislavě, zejména tím, že svými rozhodnutími porušily:
 - **zásadu práva na přístup k soudu** znemožněním plné realizace smyslu obnovy procesu, tak jak to bylo předurčeno rozhodnutím NS ČSFR;
 - **zásadu práva na rozhodnutí soudu v přiměřené době** neodůvodněným protahováním vyšetřování v období obnoveného řízení stanoveného rozhodnutím NS ČSFR, neboť přípravné řízení trestní je zejména zajišťováním důkazů součástí práva na spravedlivý proces;
 - **zásadu rovnosti zbraní** umožňující, aby obžalovaný měl možnost vyhledat a použít veškeré důkazy prokazující jeho nevinu
 - **zásadu práva na obhajobu** umožňující vyhledat a navrhnout důkazy v předchozím procesu neuplatněné, nebo důkazy doplňující
 - **zásadu objektivitu a nestrannosti** požadující, aby zjištění na jejichž základě soud rozhoduje byla získána zákonnými prostředky a v transparentní činnosti orgánů činných v trestním řízení
 - **zásady in dubio pro reo** požadující, aby v případě, kdy nejsou zjištěny dostatečně hodnověrné důkazy svědčící vině, zejména proto, že nemohly být obhajobou uplatněny, aby byl obžalovaný viny zproštěn resp. trest zrušen

2. konstatoval **porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy**, a to postupem Ústavní soudu SR tím, že odmítl užití ústavní stížnosti a tím zkrátil možnost stěžovatele, aby byla přezkoumána ústavnost jeho věci;
3. konstatoval, že na základě zjištění mnohočetných porušení zásad práva na spravedlivý proces situace zakládá odůvodněné přesvědčení o **nezbytnosti obnovy trestního procesu** stěžovatele soudy Slovenské republiky;
4. doručení tohoto rozsudku vládě Slovenské republiky;
5. **přiznal náhrady nákladů řízení** před soudem Slovenské republiky a nákladů řízení u Evropského soudu pro lidská práva, vyčíslených dle skutečné výše, a to v částce EUR;
6. **přiznal spravedlivé finanční zadostiučinění** ve výši EUR.

**VI - AUTRES INSTANCES INTERNATIONALES TRAITANT OU AYANT TRAITÉ
L'AFFAIRE
STATEMENT CONCERNING OTHER INTERNATIONAL PROCEEDINGS
PROHLÁŠENÍ O ŘÍZENÍ PŘED JINÝMI MEZINÁRODNÍMI INSTITUCEMI**

(Voir chapitre VI de la note explicative)
(See Part VI of the Explanatory Note)
(Viz Část VI Vysvětlující poznámky)

21. Avez-vous soumis à une autre instance internationale d'enquête ou de règlement les griefs énoncés dans la présente requête? Si oui, fournir des indications détaillées à ce sujet.
Have you submitted the above complaints to any other procedure of international investigation or settlement? If so, give full details.
Předložili jste výše uvedenou stížnost jiné mezinárodní vyšetřovací nebo smírčí instituci?
Pokud ano, uveďte podrobnosti.

Stěžovatel prohlašuje, že výše uvedenou stížnost nepředložil jiné mezinárodní či smírčí instituci.

VII - PIÈCES ANNEXÉES

**(PAS D'ORIGINAUX,
UNIQUEMENT DES COPIES ;
PRIÈRE DE N'UTILISER NI AGRAFE, NI ADHÉSIF,
NI LIEN D'AUCUNE SORTE)**

LIST OF DOCUMENTS

**(NO ORIGINAL DOCUMENTS,
ONLY PHOTOCOPIES,
DO NOT STAPLE,
TAPE OR BIND DOCUMENTS)**

SEZNAM PŘÍLOH

**(NEZASÍLEJTE ORIGINÁLY DOKUMENTŮ,
POUZE JEJICH KOPIE. DOKUMENTY
NESEŠÍVEJTE, NESLEPUJTE LEPÍCÍ
PÁSKOU, ANI JINAK NESPOJUJTE)**

(Voir chapitre VII de la note explicative. Joindre copie de toutes les décisions mentionnées sous ch. IV et VI ci-dessus. Se procurer, au besoin, les copies nécessaires, et, en cas d'impossibilité, expliquer pourquoi celles-ci ne peuvent pas être obtenues. Ces documents ne vous seront pas retournés.)

(See Part VII of the Explanatory Note. Include copies of all decisions referred to in Parts IV and VI above. If you do not have copies, you should obtain them. If you cannot obtain them, explain why not. No documents will be returned to you.)

(Viz Část VII Vysvětlující poznámky. Připojte kopie všech rozhodnutí zmíněných v Části IV a VI tohoto formuláře. Pokud kopie nemáte a nemůžete si je obstarat, vysvětlete proč. Tyto dokumenty Vám nebudou vráceny.)

22.

- a) rozsudek Krajského soudu v Bratislavě sp.zn. 1 T 6/82 ze dne 22.09.1982
- b) rozsudek Nejvyššího soudu SR sp.zn. 1 To 17/83 ze dne 19.04.1990
- c) rozsudek Nejvyššího soudu ČSFR sp.zn. 2 Tzf 5/90 ze dne 19.10.1990
- d) rozsudek Krajského soudu v Bratislavě sp.zn. Z 2 1T 36/90 ze dne 20.01.2004
- e) rozsudek Nejvyššího soudu SR sp.zn. 4 To 36/2004 ze dne 04.12.2006
- f) usnesení Ústavního soudu SR sp.zn. III. ÚS 276/08-30 ze dne 24.09.2008
- g) usnesení Nejvyššího soudu SR sp.zn. 1 Tdo V 9/2007 ze dne 01.06 2009
- h) usnesení Ústavního soudu SR čj. I. ÚS 480/2010-24 z 14.12.2010

VIII - DÉCLARATION ET SIGNATURE
DECLARATION AND SIGNATURE
PROHLÁŠENÍ A PODPIS

(Voir chapitre VIII de la note explicative)
(See Part VIII of the Explanatory Note)
(Viz Část VIII Vysvětlující poznámky)

23. Je déclare en toute conscience et loyauté que les renseignements qui figurent sur la présente formule de requête sont exacts.
I hereby declare that, to the best of my knowledge and belief, the information I have given in the present application form is correct.
Prohlašuji podle mého nejlepšího vědomí a svědomí, že všechny informace uvedené v tomto formuláři jsou pravdivé.

Lieu /Place / Místo **Praha**

Date /Date / Datum **28.04.2011**

(Signature du/de la requérant(e) ou du/de la représentant(e))
(Signature of the applicant or of the representative)
(Podpis stěžovatele nebo zástupce)